

EL LECTOR ESCRIU

L'Empordà

L'Alt i el Baix és tot u i no es poden fraccionar. El poble grec, que se n' enamorà, hi establí el seu EMPORI, civilitat i cultura, amb el seu comerç i marina; i ens va deixar el nom històric.

En Josep Pla, Maragall i d'altres ho proclamen bé prou, i també se sap de cor.

«Salut, noble EMPORDÀ; salut, Palau del vent!». Figueres i la Bisbal es donen les mans, i amb ells, Palafrugell que no pot sofrir cap escissió. Els Edils han de filar prim, raonadament, sense res de barreges partidistes.

Narcís Girbau.

Avis al lector

A partir d'avui l'habitual columna «L'ENRENOU», de Miquel Pairoli, deixa d'aparèixer. Des de dimarts vinent, en el seu lloc, es publicarà la secció «SENSE SUC NI BRUC», de la Soledat Balaguer, que sortirà el dimarts, el dijous i el dissabte. Amb aquesta nova incorporació la columna de Josep Maria Fonalleras, «UN SOFÀ A LA RIBA», es publicarà el dimecres, el divendres i el diumenge, en lloc de fer-ho el dimarts, el dijous i el dissabte com fins ara.

El carrer del Mas Vendrell

571

El carrer que porta el nom de Mas Vendrell des que li va ser atorgat pel ple municipal del 19 de juliol de 1985 és situat a la urbanització Mas Catofa, del barri de Tailalà. Els terrenys on s'ha obert aquesta urbanització —amb pla parcial aprovat el 2 de novembre del 1983— havien pertangut al municipi de Sant Gregori, i van ser agregats al de Girona l'any 1974. A la urbanització, i al carrer, s'hi pot accedir des del polígon Germans Sàbat o des de la urbanització La Torre de Tailalà.

El carrer fa un recorregut peri-

fèric a la urbanització i ressegueix el curs del torrent que baixa cap a Fontejau. La vorera d'un costat del carrer queda just al marge del torrent, que té una certa profunditat. Aquesta incoherència urbanística es resoldrà segurament amb la cobertura i farciment del curs torrencial d'aigua. El carrer és completament urbanitzat des de fa pocs mesos i tot just s'hi comença a construir alguna casa. Comença al carrer del Pou de la Torre i acaba al del mas Catofa.

J. Fabre

El carrer de la riera Mus

574

La riera de Mus travessa els termes municipals de Vilablareix i Salt i va a desembocar a la sèquia Monar. Antigament desguassava al Ter, però des que es va fer la sèquia, ja fa molts segles, el seu curs queda interromput per ella. El nom d'aquest petit curs d'aigua va entrar en el nomenclàtor de vies urbanes de la ciutat al mateix temps que una altra mitja dotzena de rieres, en el ple municipal del 19 de juliol del 1985. Totes van servir per batejar carrers de la urbanització Girona 2, la trama urbana de la qual sembla, per aquest motiu, una conca hidrogràfica.

Tanmateix, l'extensió i cabal dels cursos d'aigua no guarda relació amb la llargada i amplada dels carrers als quals donen nom. La riera Mus, per exemple, tot i ser una de les més insignificants, correspon a un dels principals carrers de la urbanització, que la creua transversalment de nord a sud. Comença al carrer del Cardener, en un extrem de la urbanització, i va a morir en un camí carreter, a l'altre extrem del barri. Aquest camí carreter dóna una certa continuïtat bucòlica al carrer, ja que discorre entre un dels pocs paratges on encara és possible reviure el passat de Palau-sacosta. El camí passa entre els masos de Can Boira —el primer que es troba a la dreta— i Can Xicu Prunell —el següent, situat a l'esquerra del camí— i al costat d'un fondós bosquet d'alzines centenàries i des d'ell es té una insòlita perspectiva de les edificacions situades al voltant de la Creu de Palau. És una passejada del tot aconsellable.

Pel que fa concretament al tros asfaltat del carrer, té com a travessies els de les rieres Mar-

roc i d'Oix, els dels rius Llèmena i Cardener, i el de la ciutat d'Albí. Entre els carrers de la riera Marroc i del Llèmena, el carrer s'eixampla i té al mig de la calçada una petita illeta més aviat inexplicable. Sembla que quan es va urbanitzar el carrer hi havia un arbre majestuós i l'illeta es va fer per respectar-lo. Però l'arbre ha desaparegut i l'illeta ha quedat només com un oasi on potser algun dia s'hi posi gespa i flors.

Pràcticament no hi ha cases construïdes al costat sud del carrer, però entre els carrers d'Albí i del Cardener hi ha un conjunt d'una vintena de cases unifamiliars parellades de planta i pis, en un costat, i tres xalets a l'altre.

La urbanització Girona-2, a la qual pertany, compta amb pla parcial aprovat el 25 de febrer del 1975. Aquest pla preveia alçades d'edificació superiors a les actuals, però el canvi de gustos dels compradors, que ara tendeixen cada cop més cap a la caseta amb hortet, abans que els pisos, va aconsellar els promotors a variar les previsions. Van redactar un Pla Especial de Millora urbana que va quedar definitivament aprovat el 6 d'octubre del 1982, i que ha demostrat la visió comercial dels promotors, perquè l'èxit en la venda de parcel·les i construcció de cases ha sigut esclatant. En tres anys s'hi ha construït a un ritme vertiginós i la major part dels solars ja és ocupat en aquests moments. Segurament si s'hi haguessin fet blocs de pisos, com preveia el pla parcial del 1975, el nivell d'ocupació seria ara molt més baix.

J. Fabre

El carrer del Mas Verd

572

El carrer del Mas Verd és un cul de sac al qual s'accedeix des del Camí Vell de Fornells, poc després de la Creu de Palau. A l'altre costat del Camí Vell de Fornells hi havia fins fa poc un prat esplèndid on hi anaven a benedir amics o colles d'amics. Fa un any s'hi va començar a construir i ara s'hi aixeca una casa.

El carrer del Mas Verd és tot edificat. No té enllumenat, té paviment de ciment i voreres pràcticament inexistents. Tot i que pertany a la urbanització Torres de Palau, fa l'aire de ser-ne una cosa marginal, pel fet de trobar-se a l'altra banda del Camí Vell de Fornells i per les seves carac-

terístiques urbanístiques deficientes. Al fons del cul de sac del carrer hi ha un petit braç que és un altre cul de sac, per accedir a una casa.

El nom li va ser posat en el ple del 19 de juliol del 1985 i recorda una de les masies de Palau-sacosta, com és habitual a tots els carrers de la urbanització a la qual pertany. El Mas Verd és molt a prop del mas Aragai, entre l'estadi del Girona i l'Onyar. S'hi accedeix des del camí dit dels anglesos, que surt del carrer que uneix l'estadi amb la Creu de Palau.

J. Fabre

El carrer de la Modeguera Gran

573

El carrer de la Modeguera Gran és situat a la urbanització Mas Catofa, del barri de Tailalà. El nom d'aquest carrer prové del de la peça de terra sobre la qual el Patronat Provincial de l'Habitatge va construir, entre 1955 i 1957, el polígon d'habitatges que porta el nom dels Germans Sàbat. Aquest polígon és veí de la urbanització Mas Catofa, i d'aquí el nom. Josep Palou cita, al capítol que va escriure del llibre «Girona i els seus barris», el document on apareix esmentada la Modeguera Gran. Es tracta d'un document oficial escrit l'any 1954, quan es projectava el polígon de Germans Sàbat: «... un total de 227 viviendas

construidas ocupando, conjuntamente con los viales, una extensión de tierra llamada la «Modaguera gran», situada en el pueblo de Tayalá, municipio de San Gregorio, de cabida cuatro hectáreas setenta y ocho áreas, siete centiáreas y ochenta y dos decímetros cuadrados».

Una modeguera és un terreny cobert de mòdaga, que és el nom que es dona a la vegetació baixa —herbes, matolls i petits arbustos— propis de les estepes. Aquesta devia ser la característica geobotànica de l'indret abans de ser ocupat per carrers i per cases.

Quant a la urbanització Mas Catofa, a la qual pertany el car-

rer, té pla parcial aprovat definitivament el 2 de novembre de 1983. La urbanització dels carrers, amb clavegueres, pavimentació i enllumenat, s'ha realitzat durant els anys 1985 i 1986, i tot seguit s'han començat a construir cases unifamiliars a les parcel·les.

En el carrer de la Modeguera Gran hi ha construït únicament un conjunt de tres petits garatges per un cotxe cadascun. És a mig urbanitzar. Un tros és pavimentat i l'altre encara només té l'encintat. S'hi accedeix des de l'entrada a la urbanització pel polígon de Germans Sàbat.

J. Fabre

NECROLÒGIQUES

RAMON PADRÓS I CURNUBI

Als 62 anys d'edat, a Granollers, va morir víctima d'accident Ramon Padrós. Residia al carrer Raval de Sant Pere, 12, de Ripoll.

Era casat amb Rosalia Anfrons i tenia un fill.

La missa exequial tindrà lloc avui, a les 5 de la tarda, al Monestir de Ripoll.

GUILLERMINA MAGENTÍ I RODEJA

A Girona, va morir ahir Guillermina Magentí, als 86 anys d'edat. Era na-

tural de Palafrugell i residia a Girona. Era soltera.

La missa exequial tindrà lloc avui, a 2/4 de 10 del matí, a la capella de la Residència Geriàtrica de Girona.

ROSA LÓPEZ I VALLS

Als 62 anys d'edat, a Girona, va morir ahir Rosa López. Era natural de Puigcerdà i residia al carrer Dr. Marañón, 3, de Figueres.

Era casada amb Joaquim Vilà Paderó i tenia un fill.

La missa exequial tindrà lloc avui, a 2/4 de 5 de la tarda, a l'església del Bon Pastor de Figueres.

PREGUEU DÉU EN CARITAT
per l'ànima de

Adela Ribot i Vila

Morí a Girona el dia 30 de setembre del 1987 a l'edat de 58 anys, havent rebut els Sants Sagraments i la B.A.

A.C.S.

El seu espòs, Ramon Vidal i Blanquera; filles, Margarida i M^o Teresa; fill polític, Benet Ras; nét, Xavi; germà, Josep; germans polítics; nebots, i tota la família participen a llurs amistats tan sensible pèrdua. La Missa Exequial en sufragi de la seva ànima s'oficiarà avui divendres, dia 2, a les 3 de la tarda, a l'Església Parroquial de Sant Ougat. Domicili familiar: C/. Roger de Lauria, n° 1, 3^a, 2^a.

Salt, 2 d'octubre del 1987

IN MEMORIAM

Ricard Boadella i Sanabra

Violoncel·lista internacional

En el 10è. aniversari de la seva mort física la seva dona sent la nostàlgia de la seva companyia, del seu art i del seu amor per la nostra nació.

Sant Feliu de Guíxols, 2 d'octubre de 1987